

saa godt kunde overtage dette. Overhovedet var det ønskeligt, at vore Domæner bleve samlede under samme Bestyrelse, vi have dem under Landbrugsministeriet, Finansministeriet, Skolefondene, Kommunitet, Universitetet og under Sorø, vi have dem saa mange Steder, at jeg tror, der vilde vindes betydeligt ved, at de kom under en ensartet og selvsamme Bestyrelse.

Under de direkte Skatter, Indkomst- og Formueskatten, have vi igen den sædvanlige Stigning, om hvilken jeg dog ikke skal tale denne Gang — de Herrer ville have læst den fra Statistisk Bureau udgivne Beretning om Skatternes Virkning —, kun een Ting kan jeg ikke lidt nok fremhæve, nemlig at det viser sig Gang paa Gang, at Indkomstskatten, saa ideel og smuk den er, i Virkeligheden lider af ganske praktiske Mangler ude paa Landet. Det nytter ikke at fragaa det, og jeg tror, man bliver tvungen til paa en eller anden Maade at finde et ydre Kendetegn, hvorved man kan udfinde Indtægten paa Landet, idet man ikke kan vedblive, naar man da ikke vil gøre Uret, at gaa den Vej, man nu gaar ude paa Landet.

De saakaldte indirekte Skatter ere budgetterede til 56½ Mill. Kr., og det giver selvfølgelig Socialdemokraternes officielle Ordfører, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), Anledning til sine sædvanlige bedrøvelige Klager over disse indirekte Skatter, der stige. Nu vil jeg kun gøre den Bemærkning, at Begrebet direkte og indirekte Skatter — det er en ganske elementær Bemærkning, som det ærede vedkommende Medlem selvfølgelig godt ved — er et aldeles ligegyldigt og tilfældigt Begreb, at der under de indirekte Skatter er regnet Ting som Arveafgift, der aldrig har haft noget dermed at gøre (Afbrydelse.). Ja, men det er Posteringen, der er fejl. Jeg henstiller derfor til den højtærede Finansminister, der jo fortsætter den afgaaede Finansminister Hages Gerning, at bringe lidt Orden i Budgetteringen, at forandre de to Paragraffer, saaledes at Skatterne ikke deles i direkte og indirekte Skatter, men deles efter deres reelle Indhold. For det første have vi jo Persons- og Ejendomsskatter, herunder falde Indkomst- Grundskatter og Formueskatter. Dernæst have vi Forbrugsskatter, nemlig Toldskatter og Acciseafgifter. Endelig er der Omsætningsskatter, som betales hver Gang vi omsætte vore Besiddelser, hvad enten det er ved Død eller i Handel. For Klarheds Skyld

og for at undgaa Misforstaaelse, der kunde give Anledning til uheldig Agitation, henstiller jeg til den højtærede Finansminister at tage denne Tredeling: Personsskatter, Omsætningsskatter og Forbrugsskatter op paa Budgettet. Og dele vi Skatterne efter deres Art, vil det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) opdage, at han i Virkeligheden ikke har denne Grund til Klage. Tage vi Forbrugsskatterne for de 5 sidste Aar, ere de ganske vist stegne med 12 pCt.; men alle de andre Skatter ere stegne med 17½. Og selv om vi tage hele Perioden — det ærede Medlem ynder at gaa til 71—72 —, saa vil det vise sig, at ganske vist ere Persons- og Ejendomsskatterne kun stegne med 75 pCt., men Omsætningsskatterne ere stegne med 150 pCt., og Forbrugsskatterne med noget mindre, med 140 pCt. Og saa omtalte det ærede Medlem ikke, at Landets Skattebyrder ere ikke alene Statsskattebyrderne, men ogsaa Kommuneskattebyrderne; og at Kommuneskatterne ere stegne ganske enormt, fra 16 til 44 Millioner, med ca. 170 pCt., og Kommuneskatterne ere alle, hvad det ærede Medlem vil kalde direkte Skatter. Under saadanne Forhold tror jeg i Virkeligheden, det ærede Medlem har betydelig Uret i det, han har paastaaet.

Jeg vil til Slut gøre en Bemærkning til den højtærede Finansminister om Posten: Indtægt ved Salget af Husmandsobligationer, paa § 9. Den højtærede Minister ved jo sikkert — det behøver vel knap nok at siges — at, hvis det virkelig er saa, at vi igen skulde komme ind under en høj Diskonto Himmeltægn, saa ville 3 pCts. Papirerne ikke faa stor Værdi, og hvis vi skulde vedblive at være under den høje Diskonto i dette Aar, vil jeg henstille til den højtærede Minister at udsætte Salget, hvis han paa nogen Maade kan gøre det.

Jeg skal dernæst tillade mig at vende mig til Udgiftssiden. Der ere Statsudgifterne budgetterede til 79 Millioner; nemlig paa § 11 til § 26 70 Millioner, paa § 27 ca. 9 Millioner. Til Statsrepræsentationen er der bevilget henved 2 Millioner — Kongen, Rigsdagen og Statsraadet. Om disse vil jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse gøre en ganske enkelt Bemærkning. Vi have i Aar haft — hvad der i og for sig er godt — dette Møde mellem franske og danske Rigsdagsmænd, og jeg tror, et saadant Møde har stor Betydning. Men den Betydning, det faar, vil jo væsentlig ligge i de personlige Venskaber, der